



دانشکده علوم پایه

پایان نامه کارشناسی ارشد

(گرایش چینه شناسی و فسیل شناسی)

میکروبیاستراتیگرافی سازند آب تلخ بر مبنای فرامینیفرهای پلاتکتونیک در برش قره سو (جنوب غرب کلات نادری)

استاد راهنما

جناب آقای دکتر محمد وحیدی نیا

استاد مشاور

جناب آقای دکتر علیرضا عاشوری

نگارش

سید محسن نیازی



به پاس تعبیر عظیم و انسانی شان از کلمه ایثار

به پاس عاطفه سرشار و گرمای امیدبخش وجودشان که در این سرددترین (و زگاران بهترین پشتیبان است

به پاس قلب های بزرگشان که فریاد رس است و سرگردانی و ترس در پناهشان به شجاعت می گراید

و به پاس محبت های بی دریغشان که هرگز فروکش نمی کند

نهال را باران باید

تا بشوید غبار نشسته بر برگها یشن

و سیرابش کند از آب حیات

و آفتاب باید

تا بتاباند

نیرو را

و محکم کند

شاخه های تازه رویده را

تشکر و سپاسگزاری

تهیه و تدوین این (ساله مرهون زهمات افراد زیادی است که برفود لازم می دانم بدین

وسیله از ایشان قدر دانی نمایم. در ابتدا از جناب آقای دکتر محمد وحیدی نیا که در طول

تمکیل و تکوین این (ساله راهنمای ایمانب بودند کمای تشکر و سپاس را دارم.

از جناب آقای دکتر علیرضا عاشوری ریاست مهره دانشگاه فردوسی مشهد که زحمت

مشاوره این پایان نامه را تقبل نموده اند بسیار سپاسگزارم. از جناب آقای پروفسور

مباحثت با یواستراتیگرافی از موهبت ایشان بهره برده ام نیز کمال سپاس را دارم.

از سایر دوستانم، آقایان مهندس اصغریان (ستمی، مهندس شفیعی و خانم مهندس

ذبیمی بدلیل همکاری بی دریخشنان بسیار متشکرم.

و درنهایت از تمامی اعضای گروه زمین شناسی دانشکده علوم دانشگاه فردوسی بخصوص

گروه چینه شناسی و فسیل شناسی سپاسگزارم.

سازند آب تلخ یکی از مهمترین واحد های کرتاسه‌ی پسین در حوضه رسوی کپه داغ (شمال شرق ایران) است. برش مورد مطالعه(برش قره سو) در ۱۵۱ کیلومتری شمال مشهد و ۲,۵ کیلومتری جنوب غربی شهرستان کلات نادری می باشد. سازند آب تلخ در برش قره سو ۱۴۱۰ متر ضخامت دارد و لیتولوژی آن شیل ، مارن و مارن های سیلتی است. مرز زیرین و فوقانی آن بترتیب با سازندهای آبدراز و نیزار همشیب و تدریجی است. ۱۶۵ نمونه که جمع آوری شده، توسط مطالعات میکروسکوپی بررسی گردیده که منجر به شناسایی ۴۰ گونه از ۱۴ جنس فرامینیفرهای پلانکتونیک شده و حاصل بایوزوناسیون آن ۵ بایوزون است (از قاعده به سمت رأس سازند):

- 1- *Globotruncanita elevata* Partial range Zone
- 2- *Globotruncana ventricosa* Interval Zone
- 3- *Globotruncana falsosturti – Globotruncana ventricosa* Assemblage Zone
- 4- *Globotruncanella havanensis* Partial range Zone
- 5- *Globotruncana aegyptica* Interval Zone

بر اساس این زونبندی سن سازند آب تلخ در برش قره سو ابتدای کامپانین تا کامپانین پسین می باشد. علاوه با توجه به بررسی های پالئواکولوژیکی، سازند آب تلخ به ۴ بخش تقسیم شده است که بترتیب از قاعده به سمت رأس سازند بدین شرح است: P1,P2,P3,P4

برای تعیین عمق دیرینه از نسبت فرامینیفرهای پلانکتونیک به بنتیک و برای بررسی میزان اکسیژن و مواد آلی از نسبت فرامینیفرهای بنتیک اپی فونا به اینفونا استفاده شده است.

در بخش های P1 و P3 سطح آب دریا و میزان مواد غذایی بالا ، اما میزان اکسیژن کم است. اما در بخش های P2 و P4 سطح آب کاهش یافته و میزان مواد غذایی نیز کم است ، اما میزان اکسیژن زیاد است.

واژگان کلیدی: حوضه کپه داغ، سازند آب تلخ، بایوزوناسیون، پالئواکولوژی، ابتدای کامپانین – کامپانین پسین

Abstract

Abtalkh Formation is one of the most important Upper Cretaceous unites in Kopeh-Dagh sedimentary basin, northeast of Iran. Studied section (Qareh sou section) located in 151 Km of north of Mashhad and in 2.5 km southwest of Kalat-e-Naderi town. The thickness of Abtalkh Formation in Qareh Sou section is 1410m and has been consisting of main lithological unites such as Shale, Marl and Silty Marl. Lower and upper contact of Abtalkh Formation at Qareh sou section with Abderaz and Neyzar Formation has been shown transitional and conform form. One hundred and sixty samples have been collected and investigated by microscopic. Ultimately have been distinguished 40 species belong to 14 planktonic foraminiferal genera. Finally five planktonic foraminifera biozones have been recognized respectively bottom to top:

- 1- *Globotruncanita elevata* Partial range Zone
- 2- *Globotruncana ventricosa* Interval Zone
- 3- *Globotruncana falsosturti – Globotruncana ventricosa* Assemblage Zone
- 4- *Globotruncanella havanensis* Partial range Zone
- 5- *Globotruncana aegyptica* Interval Zone

Heed to all of mentioned biozones have been recorded Lowermost Campanian to Late Campanian age for Abtalkh Formation at Qareh sou section.

Furthermore, this Formation according to paleoecological studies has been divided to four parts respectively: P1, P2, P3, and P4. Planktonic/benthonic and epifaunal/infusaular ratios have been used respectively for palaeobathymetry and determining of variation rate of oxygen and food supply.

In P1 and P3 Parts, sea level and amount of food supply are high and the amount of oxygen is low, but in P2 and P4 sea level and food supply decrease and amount of oxygen is high.

Key word: Kopeh Dagh basin, Abtalkh Formation, Biozonation, Paleoecology, Lowermost Campanian-Late Campanian.

فصل اول: کلیات

۸.....	۱ + مقدمه
۹.....	۱ ۲ اقلیم حوضه کپه داغ
۱۰.....	۱ ۳ تاریخچه مطالعاتی حوضه کپه داغ
۱۱.....	۱ ۴ موقعیت جغرافیایی حوضه کپه داغ
۱۲.....	۱ ۵ ریخت شناسی منطقه کپه داغ
۱۳.....	۱ ۶ توان اقتصادی کپه داغ
۱۴.....	۱ ۷ زمین ساخت حوضه کپه داغ
۱۵.....	۱ ۸ اهداف مطالعه
۱۶.....	۱ ۹ موقعیت جغرافیایی و راه های دسترسی به برش قره سو
۱۶.....	۱ ۱۰ تاریخچه مطالعاتی سازند آب تلخ
۱۸.....	۱ ۱۱ روش مطالعه
۱۸.....	۱ ۱۲ + جمع آوری داده ها
۱۸.....	۱ ۱۳ ۴ مطالعات صحرایی
۱۹.....	۱ ۱۱-۳ کار در آزمایشگاه

فصل دوم: زمین شناسی عمومی منطقه

۲۱.....	۲ + تریاس در آق دربند
۲۲.....	۲ ۴ + سازند آهکی سفید کوه
۲۳.....	۲ ۴ + سازند نظرکرده
۲۳.....	۲ ۳ + سازند آتشفسانی سینا
۲۴.....	۲ ۴ + سازند شیلی میانکوهی
۲۵.....	۲ ۴ ژوراسیک در کپه داغ
۲۷.....	۲ ۴ + سازند کشف رود
۲۸.....	۲ ۴ ۴ سازند مارنی چمن بید
۲۹.....	۲ ۴ ۳ سازند آهکی خانه زو
۳۰.....	۲ ۴ ۴ سازند مزدوران
۳۲.....	۲ ۴ ۳ کرتاسه در کپه داغ

فهرست

۳۲.....	۴ سازند شوریجه ۲
۳۳.....	۴ سازند آهکی تیرگان ۲
۳۴.....	۳ سازند سرچشم ۲
۳۵.....	۴ سازند شیلی سنگانه ۲
۳۵.....	۵ سازند آواری آیتمیر ۲
۳۶.....	۴ سازند آبدراز ۲
۳۶.....	۷ سازند آب تلخ ۲
۳۷.....	۸ سازند ماسه سنگی نیزار ۲
۳۸.....	۹ سازند آهکی کلات ۲
۳۹.....	۴ پالئوژن در کپه داغ ۲
۳۹.....	۴ سازند پسته لیق ۲
۴۰.....	۴ سازند چهل کمان ۲
۴۰.....	۴ سازند شیلی خانگیران ۲
۴۱.....	۵ نئوژن در کپه داغ ۲

فصل سوم: چینه شناسی و انطباق

۴۴.....	۳-۱ چینه شناسی سازند آب تلخ در برش الگو
۴۷.....	۳-۲ چینه شناسی سازند آب تلخ در برش قره سو
۵۲.....	۳-۳ انطباق چینه شناسی برش الگو و برش قره سو

فصل چهارم: بایواستر تیگرافی

۵۶.....	۴-۱ مقدمه
۵۸.....	۴-۲ مرز سانتونین - کامپانین
۵۹.....	۴-۳ مرز کامپانین - ماستریشتن
۶۱.....	۴-۴ بایواستراتیگرافی سازند آب تلخ در برش پادها

فصل پنجم: سیستماتیک

۹۲.....	۶-۱ مقدمه
---------	-----------

فهرست

۹۲.....	۲-۶ عمق سنجی دیرینه
۹۳.....	۳-۶ تعیین عمق دیرینه در سازند آب تلخ
۹۷.....	۲-۶ بررسی میزان اکسیزن و مواد غذایی
۱۰۱.....	۶-۵ بررسی میزان اکسیزن و مواد غذایی در سازند آب تلخ

فصل هفتم : نتایج و منابع

۱۰۳.....	۱-۷ نتایج
۱۰۶.....	۲-۷ منابع
۱۱۵.....	پیوست

کلپات

۱-۱) مقدمه

حوضه رسوی کپه‌داغ از نظر گسترش شامل کوههای هزار مسجد در شمال شرق ایران است که در یک راستای ESE تا WNW، از شرق دریای خزر آغاز و پس از عبور از ترکمنستان و ایران، وارد خاک افغانستان می‌شود. وسعت بخش ایرانی کپه‌داغ در حدود ۵۵۰۰۰ کیلومتر مربع یعنی حدود $\frac{2}{3}$ در صد مساحت کل کشور است.

از نگاه جغرافیایی و کوهنگاری، کپه‌داغ بخشی از ادامه خاوری کوههای البرز است، ولی ویژگی‌های زمین‌شناسخی و ساختاری آن نسبت به نواحی مجاور متفاوت است (نبوی، ۱۳۵۵). این حوضه از شمال با فلات توران تماس گسلی دارد و از جنوب محدود به زون بینالود می‌شود.

جدا از میدان‌های عظیم گازی، جای گیری پهنه کپه‌داغ در فصل مشترک دو ابرقاره اوراسیا و گندوانا سبب شده تا این پهنه مورد توجه خاص زمین‌شناسان باشد. گریسباخ (۱۸۸۱)، شرکت نفت امیرانیان (۱۹۳۸)، کلاب (۱۹۴۰)، گانسر (۱۹۵۱)، گلدشمیت (۱۹۵۲)، پرن (۱۳۳۵)، انصاری (۱۳۴۰) و از ۱۳۴۱ به بعد افشار حرب، پژوهشگرانی هستند که به زمین‌شناسی کپه‌داغ پرداخته‌اند که از آن میان افشار حرب بیشترین سهم را دارد.

در رابطه با پی سنگ کپه‌داغ دو نظریه اساسی وجود دارد:

الف) نظریه اوراسیایی: در ناحیه آق‌دربند نهشته‌های لیاس با دگرشیبی آشکار بر روی ردیفی از نهشته‌های آذرآواری با ساخت پیچیده (تریاس میانی – بالایی) جای دارند. این نهشته‌های تریاس خود بر روی آواری‌هایی سُرخ‌رنگ نشسته‌اند که ظاهری شبیه به مولاس‌های پرمین بالایی – تریاس زیرین فلات توران دارند که بطور دگرشیب، پی‌سنگ هرسی‌نین را می‌پوشانند. این نظریه کپه‌داغ را بخشی از ابرقاره اوراسیا و سنگ‌های اولترامافیک ناحیه مشهد را بقایای اقیانوسی می‌داند که دو صفحه توران (اوراسیا) و ایران (گندوانا) را از یکدیگر جدا و به سوی خاور، در امتداد گسل هرات، تا هندوکش ادامه داشته است. (آقانباتی، ۱۳۸۳)

فصل اول: کلیات

ب) نظریه گندوانایی: افتخارنژاد (۱۳۷۰) سنگ‌های پرکامبرین پسین – پالئوزوئیک ناحیه رباط قره‌بیل را همسان سنگ نهشته‌های همزمان در ایران مرکزی و البرز خاوری می‌داند و بر این باور است که سکوی اپی کاتانگایی پالئوزوئیک صفحه ایران در سرتاسر و یا بخشی از کوههای کپه‌داغ وجود دارد. در ضمن رخساره سنگ‌های دونین و کربنیفر پنجره فرسایشی آق‌دربند را همسان سازنده‌های جیروود و مبارک البرز مرکزی می‌داند و بدین‌سان نتیجه می‌گیرد که پی‌سنگ پهنه کپه‌داغ متعلق به هرسی‌نین توران (اوراسیا) نیست، بلکه دنباله‌ای از پی‌سنگ آفریقا – عربستان است و لذا مرز میان سکوی ایران و پهنه هرسی‌نین توران را در شمال کوههای کپه‌داغ و در خارج از ایران می‌داند. (آقاباتی، ۱۳۸۳)

۱-۲) اقلیم حوضه کپه داغ

حوضه کپه داغ به علت تغییرات شدید ارتفاعی نسبت به سطح دریا آب و هوای بسیار متغیری دارد. ارتفاع نواحی مختلف این حوضه از ۲۸ متر زیر سطح دریا تا فراتر از ۳۰۰۰ متر بالاتر از سطح دریا در تغییر است. نفوذ بخار آب از دریای خزر یک عامل دیگر است که بر آب و هوای منطقه تاثیر می‌گذارد و باعث افزایش میزان بارندگی در غرب حوضه می‌شود.

بطور کلی بیشتر نواحی منطقه دارای آب و هوای معتدل تا سردسیری است. بخش‌هایی از منطقه مانند دشت سرخس و دشت جاجرم آب و هوایی کویری دارند. دشت سرخس تحت تاثیر آب و هوای کویری دشت قره قوم دارای تابستان‌های بسیار گرم و زمستان‌های بسیار سرد می‌باشد. این در حالیست که آب و هوای دشت گرگان کم و بیش مدیترانه‌ای می‌باشد.

ایستگاه‌های هواشناسی موجود در منطقه شامل مزدوران، آق‌دربند و سرخس است و میانگین دمای سالیانه در منطقه سرخس را با کمترین دما ۱۲,۶ - درجه سانتیگراد و بیشترین دما ۴۴,۶ درجه سانتیگراد برآورد کرده‌اند. میزان بارندگی سالیانه در ایستگاه مزدوران ۱۹۰ میلیمتر و در گنبدلی سرخس ۲۰۵ میلیمتر

فصل اول: کلیات

و در منطقه‌ی آق در بند ۲۸۴ میلیمتر است(افشار حرب، ۱۳۷۳). بر اساس آمار جدید، بین سال‌های ۶۳ تا ۸۶، میانگین دمای سرخس را ۱۷,۸ درجه سانتیگراد و میزان بارندگی را ۱۸۸,۶ عنوان کرده‌اند.

۱-۳) تاریخچه‌ی مطالعاتی حوضه رسوی کپه داغ

برای اولین بار گریسباخ (G.L.Greisbach) در سال ۱۸۸۶ از سازمان زمین‌شناسی هند بررسی‌های اولیه‌ای را برروی شرقی‌ترین بخش‌های ایران بخصوص در شمال شرقی خراسان انجام داده است که ادامه برداشت‌های زمین‌شناسی در افغانستان می‌باشد.

در گام بعدی مطالعاتی توسط شرکت نفت امیرنیان (1937 & 1938) صورت گرفت که روی بخش‌های خاوری و شمال خاوری ایران صورت گرفته که توسط Clapp (1940) در نشریه انجمن زمین‌شناسی آمریکا منتشر شد.

این نوشتار دارای یک نقشه زمین‌شناسی به مقیاس ۱:۲۰۰۰۰۰ از شرق ایران نیز می‌باشد.

در سال ۱۳۳۰ گانسر (A.Gansser) که در استخدام شرکت نفت ایران بود مطالعاتی را در اطراف دشت گرگان تا مراوه تپه انجام داد که همراه با تهیه نقشه‌ی زمین‌شناسی با مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰ بود که ابته دارای دقت پایینی بود.

گلدشمیت (K.L.Gold schmid) و فخرایی (شرکت نفت) در سال ۱۳۳۱ به بررسی زمین‌شناسی ناحیه سرخس تا مراوه تپه پرداختند که حاصل آن نیز تهیه نقشه زمین‌شناسی منطقه بود.

علاوه بر آن یوسف پرن و جهانبگلو در سال ۱۳۳۵ و ه. انصاری و ع. افشار حرب در سال ۱۳۴۰ به بررسی چینه‌شناسی ناحیه سرخس اقدام نمودند. البته مطالعات روی بخش‌های مختلف این حوضه توسط هوبر (H.Huber) و همکاران در سال ۱۳۵۲ تا ۱۳۵۳ و.... صورت گرفت.

فصل اول: کلیات

در سال های ۱۳۵۰، ۱۳۵۲، ۱۳۵۳ ع افشار حرب برداشت های چینه شناسی و زمین ساختی تکمیلی را در منطقه کپه داغ داد و با استفاده از تصاویر ماهواره ای landsat اقدام به تهیه نقشه های با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰ کرد.

در سال ۱۳۷۳ افشار حرب در کتاب زمین شناسی کپه داغ با بررسی نواحی گرگان، جاجرم و اسفراین با توجه به همسانی واحد های جوانتر کامبرین آن با رخساره های ایران مرکزی و البرز به نظریه گندوانایی بودن کپه داغ اشاره می کند. این در حالی است نبوی ۱۳۵۵ با اشاره بر تفاوت نهشته های تریاس آق در بند با سایر نقاط ایران آن را مستقل از آن و یاد آور رخساره های ورق توران می داند. (آفانباتی، ۱۳۸۳)

در نهایت باید گفت که تحقیقات و مطالعات فراوانی توسط کارشناسان شرکت ملی نفت ایران در غالب گزارشات منتشر نشده و همچنین پایان نامه های کارشناسی ارشد و دکتری بر روی سازند های مختلف حوضه رسوی کپه داغ انجام گرفته که بدلیل کثرت از بیان آنها در این رساله خودداری می کنیم.

۱-۴) موقعیت جغرافیایی حوضه کپه داغ

گسترش حوضه رسوی کپه داغ نسبتاً وسیع است. این حوضه در شمال و شمال شرقی ایران قرار داشته و یکی از حوضه های مهم رسوی و شناخته شده در کشور ما می باشد.

این پهنه علاوه بر ایران در کشور های مجاور از جمله در افغانستان و ترکمنستان گستردگی دارد و ذخایر هیدروکربونی است. این حوضه با مساحتی حدود ۵۵۰۰ کیلومتر مربع بین عرض های جغرافیایی ۳۵° ۳۰' تا ۴۵° ۱۵' شمالی و طول های جغرافیایی ۶۱° ۱۳' تا ۵۴° ۰۰' شرقی قرار گرفته است و رسوگذاری آن از ژوراسیک تا ترکیه ای بدون وقفه ادامه داشته است. (افشار حرب، ۱۳۷۳)

حد شمالی آن با فلات توران گسلی است. بنا به نوشته ی نبوی، گسل عشق آباد در ترکمنستان با روند N315 – N310، جدا کننده ی این زون از پهنه ی توران است و دنباله ی این گسل در ناحیه ی سرخس ایران هم دیده می شود و با وجود نظرات مختلف در مورد مرز جنوبی آن این مرز با رخنمون های ناپیوسته

فصل اول: کلیات

منشور های فزاینده تتیس دیرینه (پالئوتیس) مشخص می شود که در شمال شرق فریمان (سفید سنگ) و جنوب غرب مشهد بروند دارد (آقا نباتی، ۱۳۸۳) و همچنین در جنوب یک گسلی که فروافتادگی مشهد (کشف رود – اترک) را ساخته، حد جنوبی این واحد را مشخص کرده است. حد شرقی آن دره تجن است که منطبق بر گسل هریرود می باشد.

۱-۵) ریخت شناسی منطقه کپه داغ

منطقه کپه داغ که در واقع ادامه چین خوردگی های آلپ می باشد در آخرین فاز های آن بوجود آمده است و منطقه ای کوهستانی است. مرتفع ترین نقاط منطقه قله های بینالود، هزارمسجد و شاه جهان است که بترتیب ۳۲۱۱، ۳۰۴۰ و ۳۰۳۲ متر ارتفاع دارند و پست ترین بخش منطقه ناحیه ای از دشت گرگان است که ارتفاع آن کمتر از سطح دریاست.

ویژگی های لیتوژیکی و ساختارهای زمین شناسی بخصوص چین خوردگی ها در تشکیل مورفولوژی کنونی منطقه نقش اصلی را دارد. مهمترین سازوکار چین خوردگی ها در منطقه، عملکرد خمس لغز (flexural slip) است. در این چین ها طبقات رسوبی بر روی یکدیگر لغزیده و به سمت محور چین نزدیک می شوند. این شواهد در سازند های کپه داغ به مقدار فراوان و در اکثر طبقات رسوبی دیده می شود. اغلب چین های موجود در منطقه بطور میانگین محور شرقی – غربی داشته که این نشان دهنده ی کوتاه شدگی در امتداد شمالی جنوبی است. از سایر ساختار های مورفولوژی ساز می توان به گسل های راندگی و گسل های راست لغز اشاره کرد. گسل های راندگی در امتداد سطح محوری چین ها و همواره در یال جنوبی چین های بر گشته است.

سازند کربناتی مزدوران از مهمترین واحد های صخره ساز منطقه است که به کوهستان هزار مسجد شکل داده است. در کل سازند های مزدوران (ژوراسیک زیرین)، تیرگان (کرتاسه زیرین)، کلات (کرتاسه پسین) و

فصل اول: کلیات

چهل کمان(پائوسن) واحد های صخره ساز مهم منطقه است که در تشکیل مورفولوژی های سخت و مرتفع منطقه بیشترین نقش را دارند.

سازند کربناته ای کلات صخره های طویلی را می سازد که خط الراس آن در بخش های زیادی مرز دو کشور ایران و ترکمنستان را تشکیل می دهد.

از سوی دیگر سازند های آب تلخ، خانگیران و آبدراز ، واحد های سنگی نرم و دره ساز می باشند که دره ها و دشت های کوچک و نواحی کم ارتفاع و پست را تشکیل می دهند.

سازند های شوریجه، آیتامیر، پسته لیق در بخش هایی که از تناوب ماسه سنگ و شیل تشکیل شده اند تپه ماهور های معروف به توپوگرافی زمین های بد (Bad Land) را می سازند. واحد های مارنی سرچشمه با سختی متوسط معمولا در شرق و مرکز منطقه توپوگرافی متوسط را تشکیل داده اند.(افشار حرب، ۱۳۷۳) تراس های رودخانه ای کواترنر بطور دگرشیب در بالای رسوبات فوق قرار گرفته اند. رسوبات این حوضه در اواخر میوسن و قبل از پلیوسن چین خورده اند. بنابراین دگرشکلی ها و عناصر ساختاری منطقه مربوط به تاثیر فاز کوهزایی آلپ پسین می باشد.

۱-۶) توان اقتصادی کپه‌داغ

مهمترین توان اقتصادی و قطب اقتصادی منطقه ذخایر هیدرو کربنی است ولی علاوه بر آن می توان به ذخایر زغال سنگی آق دربند در شرق و هچنین ذخایر گوگردی موجود در مخازن هیدرو کربنی اشاره کرد.(افشار حرب، ۱۳۷۳)

در بخش ایرانی کپه‌داغ، ردیفهای همارز با سازندهای شمشک دارای توان هیدروکربنی هستند (افشار حرب، ۱۳۸۰). ولی، ژرف ترین افق حفاری و لایه آزمایش شده، سازند مزدوران است. در بخش های بالای سازند کشفرود نیز دو حلقه چاه حفر شده که نشانه هایی از گاز دارند .

فصل اول: کلیات

دو میدان گازی خانگیران و گنبدلی در ناحیه سرخس و گاز غیر اقتصادی تاقدیس قزل تپه، در ناحیه گرگان، از جمله میدان‌های گازی کپه‌داغ می‌باشند. میدان گازی بسیار عظیم خانگیران، در تاقدیس خانگیران است که ۳۵ کیلومتر پهنا دارد. سنگ مخزن اصلی خانگیران سازند مزدوران است و ماسه‌سنگ‌های سازند شوریجه مخزنی درجه دوم را تشکیل می‌دهند. پوش‌سنگ هر دو مخزن را رس سنگ‌های سُرخرنگ تشکیل می‌دهند. گاز مخزن مزدوران ترش و گاز مخزن شوریجه شیرین است. گاز مخزن مزدوران پس از پالایش و گوگرد زدایی سوخت شهرهای مشهد، قوچان، شیروان، بجنورد و سوخت نیروگاه نکا را تأمین می‌نماید. زغالسنگ (معدن آق دربند)، آثاری از جیوه در حاشیه شمالی و آثاری از طلا همراه با پیریت در سازند چمن‌بید از کپه‌داغ گزارش شده که در حال حاضر چندان اقتصادی نیستند. (آفتاباتی، ۱۳۸۳)

۱-۷) زمین ساخت حوضه کپه داغ

کپه داغ دارای الگوی چین خوردگی نامتقارن، ممتد و کم و بیش موازی هستند که در یک روند NW-SE آرایش یافته‌اند. گفتگی است که در پیشانی جنوب باختری، چین‌ها شدت بیشتری دارند ولی به سمت خشکی توران، چین‌ها بازشده و سرانجام از بین می‌روند. (آفتاباتی، ۱۳۸۳) وقایع زمین ساختی کپه داغ را در کل می‌توان به خشکی زایی، کوهزاوی و گسله‌ها و ساختمان‌های زمین شناسی خلاصه کرد.

حرکات خشکی زایی خود شامل دو نوع حرکت نوسانی هستند که یکی آن‌هایی است که سبب تغییرات سنگ شناسی داخل سازندی شده‌اند و دیگری آن‌هایی که سبب تغییرات رخساره‌ای طی زمان‌ها و دوره‌های متوالی شده‌اند. اکثریت این حرکات خشکی زایی منطقه با فاز‌های عمده‌ی کوهزاوی جهانی همزمانی دارد که در دوره کرتاسه حوضه غرب در نتیجه‌ی حرکات قائم گسله است. حرکات خشکی زایی اصلی که در حوضه کپه داغ قابل تشخیص است شامل خشکی‌زاوی‌های ذیل می‌باشد:

فصل اول: کلیات

خشکی زایی در آخر کامبرین، خشکی زایی در اردویسین زیرین که همزمان با فاز اولیه تاکونین است، خشکی زایی در آخر سیلورین که با فاز کوه زایی آردنین همزمانی دارد، خشکی زایی در دونین میانی، خشکی زایی اخر دونین - اوایل کربونیفر که با فاز کوهزایی آکادین همزمانی دارد؛ خشکی زایی کربونیفر میانی، خشکیزایی آخر پرمین(همزمان با فالزین)، خشکی زایی آغاز تریاس میانی که نمود آن وجود گپ در سری آق دربند است، خشکی زایی اواخر تریاس و آغاز ژوراسیک، خشکیزایی ژوراسیک میانی، خشکی زایی در اواخر ژوراسیک و آغاز کرتاسه، خشکی زایی اوایل سانتونین، خشکی زایی ماستریشتین پسین، خشکی زایی آغاز ترشیری، خشکی زایی پالوسن میانی، و خشکی زایی در آغاز ائوسن پسین.

۱-۸) اهداف مطالعه

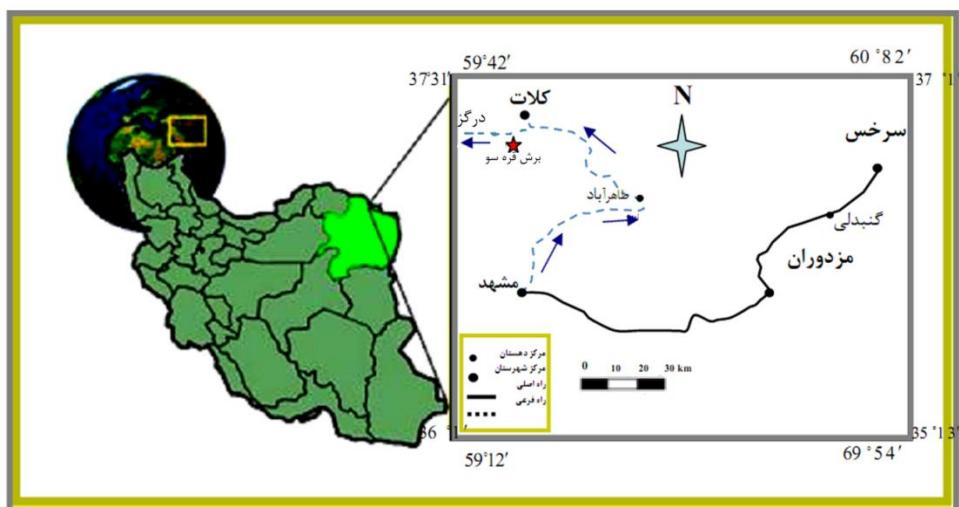
بطور کل اهداف اصلی این طرح به شرح زیر می باشد:

- ۱- برداشت و اندازه گیری ضخامت حقیقی، و ترسیم ستون چینه شناسی سازند آب تلخ در برش قره سو
- ۲- انطباق ستون برداشت شده با برش الگو به منظور بررسی تغییرات جانبی واحد های چینه ای این سازند در منطقه مورد مطالعه
- ۳- بررسی مرز تحتانی سازند آب تلخ با سازند آبدراز و مزر فوقانی آن با سازند نیزار در برش مذکور
- ۴- شناسایی فسیل های فرامینیفری اعم از پلانکتونیک و بنتونیک، رسم رنج چارت، شناسایی بایوزون های و تعیین سن دقیق سازند آب تلخ در برش قره سو.
- ۵- بررسی پالئوکلوزی و تعیین عمق دیرینه سازند مذکور بر اساس تغییرات جمعیت فرامینیفرها مانند تغییرات نسبت فرامینیفرهای پلانکتونیک به بنتیک و تغییرات جمعیت مورفوتایپ های بنتیک اپی فونال به اینفونال
- ۶- جمع بندی و نتیجه گیری از اطلاعات حاصله به منظور پی بردن به سن، جایگاه چینه شناسی و محیط رسوبگذاری سازند آب تلخ در برش مورد مطالعه

۱-۹) موقعیت جغرافیایی و راههای دسترسی

سازند آب تلخ در برش قره سو در ۱۵۱ کیلومتری شمال مشهد و در مسیر جاده کلات - درگز واقع شده است. برای دسترسی به برش مذکور پس از طی فاصله ۱۴۱ کیلومتری در مسیر جاده مشهد به کلات نادری به سه راهی مشهد، کلات، درگز می رسیم. سپس بعد از طی طریقی ۲,۵ کیلومتری به سمت غرب و در مسیر جاده درگز به برش مذکور خواهیم رسید. برش مذکور در کنار جاده اصلی و در دره ای بعد از رودخانه قره سو قرار گرفته است. مختصات بخش قاعده آن به شرح زیر است :

$$X=59^{\circ}42'03'' \quad Y=36^{\circ}56'38''$$



شکل (۱-۱) موقعیت جغرافیایی و راه دسترسی به برش قره سو

۱-۱۰) تاریخچه مطالعات گذشته

نام سازند آب تلخ از روستای آب تلخ گرفته شده که در ۷۷ کیلومتری شمال شرق شهر مشهد قرار دارد. محل برش الگو پس از گردنه مزدوران ، در شرق راه اصلی مشهد به سرخس قرار دارد. سازند آب تلخ شامل شیل آهکی به رنگ خاکستری مایل به آبی با لایه های جزئی و فرعی مارن است. نزدیک به سطح فوقانی سازند لایه های نازک ماسه سنگ دار ، سنگ آهک مارنی ماسه ای وجود دارد. در برش الگو، مرز سازند

فصل اول: کلیات

با سازند زیرین (آبدراز) پیوسته و همشیب است و مرز بالای آن (نیزار) تدریجی وهم شب همشیب. سازند آب تلخ بهترین گسترش را در شرق کپه داغ دارد بطوریکه ضخامت این سازند در برش الگو به ۸۱۳ متر و در

برش پادها به ۱۲۵۰ متر می رسد. بر اساس سنگواره های فرامینیفری کلانتری(۱۳۶۹)، در برش پادها – پدعلی سن این سازند را سنتونین گزارش کرده است در حالیکه بزرگی نیا (۱۳۶۴) در برش چهچهه سن آن را سانتونین، کامپانین، ماستریشتین و در برش حمام قلعه کامپانین، ماستریشتین گزارش کرده است.

در سال ۱۳۷۹ جنتی و یزدان پناه با مطالعه‌ی نانو فسیل‌های سازند آب تلخ در مقطع تیپ(گردنه مزدوران) با شناسایی بیوزن‌های CC16,CC17, CC18 سن آن را متعلق به سانتونین پسین – ماستریشتین پیشین می دانند.

هادوی و علامه (۱۳۸۱)، با مطالعه برروی استراکود های سازند آب تلخ در برش گردنه مزدوران سن این سازند را سانتونین پسین – ماستریشتین می دانند.

اما هادوی و همکاران (۱۳۸۴) در بازنگری دیگر در مقطع تیپ سن سازند را به کامپانین پیشین – ماستریشتین پسین تغییر دانند.

در سال ۱۳۸۵ صادقی و فروغی در مطالعه بر روی سازند آبدراز در برش طاهر آباد (جنوب کلات نادری) به این نتیجه رسیدند که مرز بین آبدراز و آب تلخ در اوایل کامپانین پیشین قرار گرفته است.

وحیدی نیا(۱۳۸۶) سن سازند آب تلخ را در برش های الگو، حمام قلعه، چهچهه، براساس فرامینیفرها، کامپانین پیشین – ماستریشتین میانی تعیین نموده است.

در نهایت نوری و همکاران(۱۳۸۹) با مطالعه روی استراکد های برش بافرجی در جنوب کلات نادری سن سازند آب تلخ را سانتونین – ماستریشتین گزارش کردند.

۱-۱) روش مطالعه

مراحل روش مطالعاتی در این موضوع به شرح زیر است:

۱-۱-۱) جمع آوری داده ها

این مرحله شامل جمع آوری تمام گزارشات، مقالات، پایان نامه ها، کتاب ها و نقشه های زمین شناسی و تصاویر ماهواره ای مرتبط با سازند آب تلخ می باشد. برای تعیین موقعیت برش مورد مطالعه از نقشه Google Earth (Land sat) موجود در ۱/۲۵۰۰۰۰ مشهد و تصاویر ماهواره ای است.

۱-۱-۲) مطالعات صحرایی

پس از مشخص نمودن برش مورد نظر بروی نقشه ۱/۲۵۰۰۰۰ برای تعیین بهترین رخنمون بازدید صحرایی انجام و پس از آن نمونه برداری صورت گرفت. روش نمونه برداری از سمت لایه های قدیمی تر به سمت لایه های جوان تر و عمود بر لایه بندی انجام شده است. از آن جا که سازند آب تلخ عموماً از شیل و مارن تشکیل شده در هنگام برداشت بیشتر به تغییرات رنگ، میزان مواد آواری، محتوای فسیلی و سایر ساختمان های رسوبی که در مارن ها وجود دارد مانند ساختار های نودول مانند غیره توجه شده است. در این مطالعه ۱۶۵ نمونه شیلی و مارنی بطور سیستماتیک برداشت شده که فواصل نمونه برداری در آن حدود ۹ متر می باشد که البته در محل مرز ها و یا مکان هایی تغییر لیتوژئی شدیدی داشته اند فواصل نمونه برداری کمتر شده است. برای انجام عملیات برداشت نمونه از وسایلی چون چکش، کمپاس، متر، کیسه های نمونه و غیره استفاده شده است. برای اینکه اثرات هوازدگی در کیفیت نمونه ها هیچگونه اثری نداشته باشد، عمل نمونه برداری از اعماق ۳۰ تا ۵۰ متری انجام گردیده است.